

[Aksel Larsen.]

der foregaar i Tyskland, selv om Forholdene der er lidt andre og Klassekampen lidt mere skarp.

Ogsaa paa anden Maade viser det sig, at den borgerlige Koalition staar sin Prøve aldeles udmærket. Medens vi staar og diskuterer her i Folketinget, saa holder der et Par af de moderne Udrykningsvogne i Toldbodgade for at foretage en Razzia i International Sømandsklub. Jeg kender ikke Aarsagen. Jeg gaar ud fra, det er paa Grund af den standende svenske Sømandsstrid, idet den danske Regering, der herhjemme paa sit Omraade har vedtaget en Lov, der forbyder Strejke, naturligvis maa gøre sit til, at der ikke udbræder Solidaritetsstrejke i Københavns Havn.

Og endelig til Slut: Sidste Valgkamp — og det er den Valgkamp, det ærede Medlem Hr. Rager er saa glad for — blev jo bl. a. af Regeringen ført under Slagordet: Stop Madsen-Mygdal, saa stopper De Kronen! Man forsøgte under Valgkampen at bilde Vælgerne ind, at den, der stemte mod det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, kort sagt de, der stemte paa Regeringspartierne, det radikale Venstre og Socialdemokratiet, forhindrede Kronens Fald og derved øvede Indflydelse paa Valutapolitikken. Efter at man nu har skaaret Kronen ned — og ikke just paa Grund af den indre Nødvendighed, det var ikke bankmæssigt og finansielt nødvendigt —, er man gaaet ud til de samme Vælgere og har sagt: Regeringen er uden nogen som helst Indflydelse, vi kunde ikke forhindre, at Kronen faldt dertil, hvor den faldt, men det skyldtes vort heldige Indgreb, at den ikke faldt længere endnu!

Altsaa, under Valgkampen siger man til Vælgerne: Stem paa Socialdemokratiet eller det radikale Venstre, saa kan Kronen ikke falde længere, saa giver I os Magt til som Regering at hindre Kronen i at falde! Saa bliver man Regering, træffer Aftale med Venstre, sænker Kronen og siger: Hvad skal vi gøre, det er Højfinansens, der bestemmer, vi har ingen som helst Indflydelse!

Det er typisk for parlamentarisk Demokrati i Danmark, typisk for de Maader, hvorpaa man forsøger at vinde Arbejderklassen. Og derfor er det ganske naturligt, at den i stedse stigende Grad søger bort fra de Partier, der bruger disse Metoder; thi baade Socialdemokratiet og det radikale Venstre har jo hidtil haft et ikke helt ringe Anhang netop af Arbejdere og Landets ar-

bejdende Befolkning. Denne Fremgangsmaade gavner derved, at ogsaa herhjemme bliver det efterhaanden mere og mere klart, at det Regeringssystem, der findes, ikke har noget med Demokrati og Folkestyre at gøre, og at den egentlig udøvende Magt i dette Samfund som i andre kapitalistiske Samfund ligger i Højfinansens Hænder.

Det er den, Kampen gælder, og det er Kampen mod denne, det kommunistiske Parti har sat sig for at føre.

Ordføreren for Forespørgerne (Christmas Møller): Til Ordføreren for det kommunistiske Parti, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, vil jeg gerne sige, at der er den afgørende Forskel paa det Forlig, som sluttedes mellem Radikale og Socialdemokrater og Konservativer, og den Forligssituation, vi nu er inde i, at da vore fortløbige Forhandlinger var ført til Ende, gav vi Offentligheden fuld og klar Besked om, hvad det opnaaede Forlig gik ud paa, medens derimod de tre nuværende Regeringspartier overhovedet ikke har givet en saadan Besked. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har jo ikke en Gang i den Tale, han henviste til, givet en saadan Besked, han har ikke givet det paa visse vigtige Omraader indenfor de Forligsforslag, som er ved at komme. Og med Hensyn til det afgørende Punkt, nemlig Spørgsmaalet om den Valutapolitik, der skal føres, da giver de to Parter en fuldkommen forskellig Besked. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at det er efter Forhandling, Valutakursen nu bliver sat, den højtærede Statsminister sagde i en offentlig Erklæring, at man ikke havde kunnet holde Kronen, og nu var den faldet ned til 22½.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen forstod ikke Hensigten med den Forespørgsel, vi har stillet. Dertil skal jeg sige, at Hensigten er ligetil. Da den blev stillet for 40 Dage siden, var Hensigten den, at vi vilde have Besked om, hvorledes de politiske Forhold laa, hvad der var Baggrunden for hele det politiske Arbejde, der skulde finde Sted. Dette har de tre samarbejdende Partier i Fællesskab nægtet at give os, og de har i Stedet for ført den politiske Situation frem, saaledes som de har. Det har de naturligvis Lov til, men saa kan man heller ikke nægte, at Venstre nu i Forhold til Regeringen er et andet Parti end det, det var tidligere, et Oppositionsparti. Venstre er et Regeringsparti, som kun mangler en eneste Ting, nemlig den at have Ministre i Regeringen. Dette er da det, der er naaet efter Valget den 16. November, og al den